

høves efter Consumtionens Ophævelse, — han vil finde, at Sagen er ikke dermed gjort. Man maa, ved at komme ind paa denne Gjensstand, nødvendigviis finde, at man maa gaae videre, og at Tidspunktet nu er kommet, da der maa fastsættes en staaende Gagenorm for Soldvæsenet, og det, enten denne Gagenorm har Udfigt til at kunne blive evig, eller ikke. Hvad nu Forholdet til Hertugdømmerne angaaer, da kan det ingenlunde tillægges en saastor Indflydelse til at gjøre disse Forhold usikkert, som den ærede 5te kjøbenhavnske Landstingsmand har antaget. Det er vel sandt, at der under denne Sags Udarbejdelse fra Regeringens Side har maattet tages væsentligt Hensyn til Hertugdømmerne, og at der naturligviis heller ikke er gjort Rigsdagen Forslag i dette Lovudkast, som skulde være uforenelige med en senere Tingenes Forandring, først med Hensyn til Slesvigs, og eventuelt ogsaa til Holsteens Soldvæsen, som vi Alle maae ønske. Men disse Hensyn ubelukke paa ingen Maade, at Rigsdagen ikke skulde kunne tage en Bestemmelse i Forening, med Hans Majestæt om en Gagenorm for den danske Soldembedsstand. Forholdet kan ikke blive saaledes, at, — naar man tænkte sig en ny tydsk Invasion, der medførte, at Kongen af Danmark atter maatte trække sig tilbage ud af Slesvig osv., selv om det ikke blev forbigaaende, men blev virkeligt, — at dette da skulde gjøre en total Forandring i det nuværende Rønningssystem; det er ikke Tilfældet. Det Hele, hvori det nuværende Rønningssystem kan siges, om man vil, betinget af den endelige Afgjørelse af Strids spørgsmaalet, ligger deri, om der skal være et Grændsetoldpersonale i Jylland og en Rystbevogtning af 8 a 10 Embedsmænd mere eller mindre i Fyen; der have vi det Hele; men den øvrige Forandring, hvortil her foreligger Forslag, er aldeles ikke afhængig af Toldforholdet til Hertugdømmerne;

den er en Følge af Consumtionens Ophævelse med hvad dermed staaer i Forbindelse. Jeg maa ogsaa fremhæve, at den ærede Rigsdagsmand, skøndt han saaledes har fremsat disse Tvivl, der gaae ud paa intet Mindre, end at undergrave det hele Lovudkast og at ville bevise, at det hele Lovudkast er intempestivt og at man skulde indskrænke sig til at give Regeringen de fornødne Penge til at holde Tingene staaende hen, indtil den endelig afgjøres, har som Støtte herfor ikke anført et eneste virkeligt Factum, men blot paaberaabt sig, at disse Hensyn til Hertugdømmerne skulde gjøre Forholdet usikkert; men derimod troer jeg med Grund at kunne fremsætte, hvad jeg har anført, og som er støttet til de virkelige Forhold, at det er ikke noget Andet end det jydsk Grændsetoldpersonale og 8 a 10 Toldbenedsmænd i Fyen, der ere strøgne ved dette Lovudkast, om hvis Nødvendighed der her kunde være Spørgsmaal, hvis Toldgrændsen ikke var hævet. Selve Krydstoldvæsenets Forøgelse har slet Intet at gjøre med Spørgsmaalet om Toldgrændsens Ophævelse; det er foreslaaet forøget som Følge af Consumtionens Ophævelse i Kjøbstæderne i Danmark, hvorved det har været nødvendigt at sørge for en saameget stærkere Rystbevogtning. Nu skal jeg ikke modsigge, at Regeringen — da man jo kan grumme meget — ogsaa kunde hjælpe sig med aarlig at begjere af Rigsdagen den fornødne Approbation, som den ærede 5te kjøbenhavnske Landstingsmand meente, til de fornødne Udgifter til Soldvæsenet; men jeg maa dog spørge, om det er en Stilling, som kan være Regeringen eller det talrige Personale, om hvilket der her er Tale, hjærtkommen, at man ikke er istand til at udnævne en Embedsmand med den mindste Garantie for, at han beholder den, om end nok saa beskedne, Indtægt, som Regeringen i det Dødblik, man antager ham, har fundet passende.